

Ekonomka Šichtařová: Dvourychlostní zdravotnictví pro bohaté a chudé. A toto je číslo vyjadřující genialitu nejlepšího zdravotnictví na světě

- CZ24 News | 28. října 2021

ČESKO: 01150! To je to číslo! Číslo vyjadřující genialitu nejlepšího zdravotnictví na světě. V tomto jediném čísle je uložen princip celého systému.

No přiznejme si, i navzdory maličkým problémům a drobným lidským zakolísáním – pořád dokážeme za celkem malé peníze dělat světovou medicínu. Úžasné, že? A co pohání toto perpetuum mobile? No přeci číslo 01150!

Trrrnk, Trrrrk, zvoní telefon.

-„Dobrý den, ambulance praktického lékaře doktora Kirlicha, sestra u telefonu, jak vám mohu pomoci?“

-„No, ehm... víte, maminka nemůže chodit, bolí ji noha, dneska už nevstala z postele, potřebovala by něco na bolesti a natékají jí kotníky. Celý týden se to zhoršuje a taky nemá ty léky na čůrání.“

-„Aha, víte, to může být nebezpečné, může být v ohrožení života, okamžitě volejte záchrannou službu, pan doktor Kirlich teď nemůže přijít, má tady plnou čekárnu a ve dvě hodiny musí na kongres...“

...A pro vás tedy ještě něco na spaní? Ale jistě, pošleme to přes sms, ale radši nechodte, víte jak, covid a infekce, radši vůbec nechodte, děkujeme...

...Ale ano, praktický lékař samozřejmě navštěvuje pacienty v domácnosti, ale tento stav prostě musí do nemocnice...“

Dr. Kirlich jen kroutí hlavou a dál píše svoji poznámku do počítače. Ti lidi se zbláznili. Budou si sedět na gauči a já se k nim snad potáhnu domů? Za celý den jsem viděl přes 50 lidí a jsem dost utahaný. Víte jak, nejde o to vidět lidí hodně, jde o to vidět je rychle. To je zákon kapitalismu, který funguje bez ohledu na to, že zavedete sebekrutější socialismus. Je to snadné. Představte si, že vám socík dá stovku za vyšetření pacienta. No jo, nic moc. Ale když jich vyšetříte sto, máte 10 000, to už jde, no ne? Takže když socík nabídne 100 korun, malý kapitalista ví, že na zaplacení složenek potřebuje pacientů udělat sto.

Ono se sice dá vyšetřovat důkladně a na všechno se dá pozorně zeptat, ale to by vám takové vyšetření trvalo 40 minut. Jenže sto pacientů byste takovým tempem dělali 66 hodin. A vy pracujete jen 8 hodin denně. Sakra, co s tím? Ahá, co kdybyste pacienta vyšetřovali pouze 4 minuty? Bolí vás rameno? Ibalgin 600 a přijde za měsíc... DALŠÍ!!!

Máte dvě možnosti. Pátrat po příčině a léčit, tedy nemít na nájem, sestru, elektřinu a nové kolo pro vašeho syna. Nebo rozdávat ibalginu za 4 minuty a vše, co trochu zavání komplikacemi, odkázat záchrankou do nemocnice. Záchranky vás sice milovat nebudou, ale na druhou stranu, v bance se s

vámi také nebaví o lásce, jakmile dojde na téma hypotéka, že?

A pak zavolá nějaká naivní babka a chce 01150. No to je drzost a odpornost! Furt volají, prostě furt! Asi jim vyvěším telefon, už mi to leze na nervy.

-„Ale pane Řezníček, maucta, co matinka? Bolí ji nožky? Otoky? Ach ne, víte co? Já se tam pro jistotu dnes po práci zastavím a prohodím s ní pár slov, třeba vymyslíme, co bychom s tím mohli udělat.“

Generální ředitel banky Societé Liberal, pan inženýr Řezníček, pomohl vnést trochu světla do případu hypotéky pana doktora Kirliche. Představte si, nějaký arogantní úředník na přepážce si myslel, že příjmy pana doktora Kirliche nejsou dostatečné, aby dosáhl na hypotéku. A pan doktor Kirlich si potřeboval koupit nové prostory ambulance praktického lékaře, protože ty stávající byly podle hygieny již nevyhovující.

Pan Ing. Řezníček tomu hloupému zaměstnanci vysvětlil, že lidé nejsou jen čísla a tabulky, ale že u každého je třeba posuzovat riziko INDIVIDUÁLNĚ! Stejně tak jako lékař posuzuje potřeby pacientů velmi individuálně. A tak má teď pan Dr. Kirlich novou krásnou ordinaci a paní Řezníčková má mimořádnou péči pana doktora. A doktor Kirlich se jí rád věnuje, kdykoliv jí otečou kotníky, a rád přijde k ní domů. Ano, každý socialista ví, že v socialismu jsme si všichni rovni, ale někteří jsme si ještě rovnější a služby, které se nedají koupit, se přeci dají zasloužit, no ne? (Ale dvourychlostní medicínu tady fakt nechceme, to ne, to by se politicky špatně prodávalo.)

Dr. Kirlichovi volá paní Steinmayerová z České lékařské Komory.

-„Dobrý den, pane doktore, nezlobte se, že ruším, máme tady na vás stížnost od pacientů, že prý odmítáte chodit na návštěvy pacientů.“

-„Ale paní Steinmayerová, znáte lidi, nikdy nejsou spokojení, můžete se pro ně rozdat. Tento týden jsem byl na šesti návštěvách. Tady mám důkazy, VZP jsem tento týden 01150 vykázal celkem šestkrát. Jmenovitě jsem byl u paní Řezníčkové a jejího syna pana bankéře Řezníčka, u paní Millerové z ministerstva, u pana starosty Zídka a jeho tatínka a u tety pana továrníka Procházky. Kolik návštěv mají průměrně jiní lékaři? Aha, šest týdně, tak vidíte, tak o jakém odmítání je tady řeč?“

-„Ach ano, moc se omlouvám, na stížnost zareaguje naše právní oddělení a odepíšeme, že jsme po důkladné kontrole nezaznamenali žádná pochybení. Ještě jednou se omlouváme a nezlobte se za zdržení, víme, že máte hodně práce a plnou čekárnu. Na shledanou.“

Stejně to Dr. Kirliche trochu rozrušilo. Pořád jen nadávají, hekají a stěžují si. Nevděčníci. Asi jim na týden zavřu, ať vidí. V tom roztrpčení si zabouchnul dveře u ambulance a klíče si nechal uvnitř. Zavolá zámečnickou pohotovost.

Přijíždí mladík, sotva dvacet let, ještě bedary na obličeji, a mutujícím hlasem haleká: „Brej vašnosto, tak co to tady máme?“ Vytáhne věčičku vypadající jako svazek klíčů, nalistuje tu správnou planžetu a dvěma tahy dveře otevře.

-„Tak to máme za 1500 káčé, vašnosto.“

Dr. Kirlich zalapá po dechu. „Tolik?“

- „Ale co se divíte, pane, to je cena za práci mistra, kdybyste to nechtěl, tak si mne nevoláte a uděláte si to sám, no ne? To nejni jen tak, otevřít dveře, to se musíte dva roky učit a minimálně rok trénovat. A navíc, je po pracovní době, už je půl šesté, doprava sem, doprava zpět, kdo myslíte, že platí benzín a amortizaci? Všechno něco stojí, vašnosto, takový nóbl pán a cuká se kvůli 1500? No to se mi podívejte. Tak, mám EET a připojení, můžete zaplatit kartou, jestli chcete, jsme moderní společnost a jsme tu v cukru letu,“ říká mladík vesele. „Jo, a kdybyste něco potřeboval, tady máte moji vizitku, kdykoli mi zavolejte, budu u vás jako blesk. Nashlééé.“

Doktor Kirlich cestou domů přemýšlí. Kdysi měl z práce radost jako ten mladík. Co se vlastně stalo? Vyhořel. Už ho ta práce netěší. Strávil hodiny, dny a roky péčí o klienty. Ale už nedokáže unést to perpetuum mobile 01150. To číslo je kód, který říká, že pokud navštíví pacienta v domácnosti, může si tuto návštěvu vykázat podle seznamu zdravotních výkonů s bodovými hodnotami z roku 2020 a náleží mu odměna 60 korun českých. Když navštíví 25 pacientů a nebude mít výdaje na benzín, ani amortizaci, ani daně, může si dovolit jednu návštěvu zámečníka. Je hezké, jak jsme si v tom socialismu všichni krásně rovni. Von by totiž v tom kapitalismu byl bitej vobyčejnej člověk, vašnosto.

Autory textu jsou prim. MUDr. Martin Vavruša a Markéta Šichtařová

Zdroj: /sichtarova.blog.idnes